

นิตสาร จิตนอม: การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา.

(A COMPARATIVE STUDY OF VOCAL TECHNIQUES IN KHAK

MON THOA) อ.ที่ปรึกษา: รศ. ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน, 273 หน้า.

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติชีวิตครูเถื่อน สุนทรวาทีน และครูสุตจิตต์ คุริยประณีต วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้องสองทาง คือทางขับร้องของครูเถื่อน สุนทรวาทีน และทางขับร้องของครูสุตจิตต์ คุริยประณีต ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องทั้งสองทาง

ผลการศึกษาพบว่าครูเถื่อน สุนทรวาทีน เป็นผู้มีความสามารถทั้งด้านการขับร้องเพลงไทยและการบรรเลงดนตรีไทย คือขลุ่ย จะเข้ ซอด้วงและซออู้ ทำให้ท่านได้เป็นนักดนตรีวงมโหรีหลวงในราชสำนักสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 ครูสุตจิตต์ คุริยประณีต เป็นผู้รอบรู้และเชี่ยวชาญด้านดนตรีไทยโดยเฉพาะด้านการขับร้องเพลงไทย ทำให้ท่านได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (กิตติศิลป์ไทย) ในปี พ.ศ.2536 ทั้งสองท่านมีความสามารถเป็นที่ยอมรับและเป็นบุคคลสำคัญในวงการดนตรีไทย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง พบว่าบันไดเสียงของทางร้องทั้งสองทางโดยส่วนใหญ่สัมพันธ์กับทำนองหลัก การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางส่วนใหญ่ไม่ยึดทำนองหลักเป็นเค้าโครง เนื่องจากผู้ขับร้องมีความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองทางร้องให้วิจิตรไปตามทางของตน ลูกตกสำคัญที่อยู่ท้ายประโยคของการดำเนินทำนองทางร้องส่วนใหญ่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา พบว่าทั้งสองทางใช้บทร้องต่างกัน ซึ่งบทร้องมีอิทธิพลทำให้การดำเนินทางร้องต่างกัน เนื่องจากการดำเนินทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง เน้นคำร้องเป็นสำคัญ เพื่อรักษาความหมายและความชัดเจนของคำร้องเอาไว้ในการขับร้องทั้งสองทางได้น่ากลวิธีพิเศษการกระทบ กดเสียง กลืน ช้อนเสียง ปั่นคำ ลักจังหวะ หางเสียง และหวนเสียง มาใช้เพื่อเพิ่มความไพเราะให้กับทางขับร้อง ส่วนวนการเอื้อนส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่แตกต่างกันที่ลีลาการเอื้อน แต่ละทางเอื้อนไปตามเอกลักษณ์ของตนเอง แสดงให้เห็นความสามารถ ชื่นเชิงและภูมิปัญญาของผู้ขับร้อง

##4786863235: MAJOR THAI MUSIC

KEYWORD: PHLENG KHAK MON THOA, VOCAL MUSIC

NISAKORN JITTANOM : A COMPARATIVE STUDY OF VOCAL
TECHNIQUES IN KHAK MON THOA ADVISOR : ASSOC. PROF.
PAKORN RODCHANGPHUEN, 273 pp.

A comparative study of vocal techniques in Khak Mon Thoa has its aim on studying biography of Khru Leun Sundaravadin and Khru Sudjit Duriyapraneeet. It also aims to analyze and compare basic melodies and two versions of the vocal melodies, which belong to Khru Leun Suntarawatin and Khru Sudjit Duriyapraneeet.

The research results show that Khru Leun Sundaravadin is talented in Thai musical singing and performing Thai music such as Khlui, Cha-Khe, Saw-Daung and Saw-U, which caused her to be a royal musician under the reign of King Rama VI and King Rama VII. Khru Sudjit Duriyapraneeet is an expert in Thai music especially in Thai singing. She was awarded as national artist in performing arts in 1993. These two artists are nationally acclaimed for their talents and great dedication in the field of Thai music.

As a result of comparative studies of the relationship between basic melodies and vocal melodies, both of these two vocal systems are related to basic melodies. Their vocal melodies are varied from the basic melodies because talented singers create variations of their beautiful melodies with their styles. The Luk-Tok pitches, which are placed at the last position of the unit phrases, are mainly related with the main melodies.

From the comparative analysis of vocal techniques in Khak Mon Thoa, these two vocal melodies are different. The lyrics influence and cause the differences between these two melodies. Because vocal processing bends into lyrics in order to keep its meaning and lyrics clarity. In these two versions, special techniques are found, for example, Kan Kra-Top, Kan Kod-Sieng, Kan Kloen, Kan Chon-Sieng, Kan Pan-Kham, Kan Lak-Chang-Wha, Hang-Sieng, and Hoeun-Sieng. Kan Ouen is mostly similar but different in each artist's styles, showing their talents and their expertises.